

Förunderligt

Jes 53

Långfredag

Guds lamm

Det är förunderligt. Korsets symbol finns i så gott som alla kristna kyrkor. Den döpte korsas med korsets tecken, konfirmander får ett kors som konfirmationspresent och prästen formar ett kors av sand på kistan vid en jordfästning. Många börjar sin dag med att göra korstecken.

Vad är det märkliga? Jo, korset är ju ett avrättningsredskap. Korset är mänsklighetens grymma svar på frågan hur länge man kan plåga en människa före hon dör. Och inte bara kroppsligt. I den judiska skam- och hederskulturen var korset det mest skamfulla som kunde hända en människa. Romarna korsfäste tusentals människor utefter landsvägar och lät kropparna bli kvar som asföda. Inte undra på att filosof Celsus utropade: "Ordet kors, låt det vara fjärran ifrån mig!"

Och så händer det gåtfulla. Det mest grymma blir symbolen för det mest vackra. Det mest djävulska uppenbarar det mest gudomliga. De första kristna börjar mot alla odds påstå att Gud själv har lidit på det grymma avrättningsredskapet. Så påstår man fastän man vet att det för ickejudar var en dårskap och en förbannelse för judar. Sämsta möjliga PR. Det var en förkunnelse som gick emot allt mänskligt tänkande. I den antika världen såg man på Gud som avlägsen och oförmögen att lida och känna. Därför steg också en och annan fram och sade att Jesus lidande var skenbart eller att någon annan avrättades i hans ställe.

Men, nej, de kristna hade sett. De hade hört hans rop på Golgota. Hans lidande var på riktigt. Det har sagts att inget ord i historien är sannare än Jesus ord fulla av förtvivlan. Kyrkan skulle aldrig ha vågat hitta på ett så orimligt jämmerskri. "Min Gud, min Gud varför har du övergivit mig." De skriftlärde som gick nedanför korset gnuggade händerna av tacksamhet och lättnad: De hade ju rätt. Gud hade övergett honom. Han var förbannad av Gud. Men varför började då de kristna tala om korset? Hur kunde

Paulus säga om sitt besök i storstaden Korinth att ”det enda jag ville veta av, det var Jesus Kristus, den korsfäste Kristus Messias”?

De första kristna fick någon dag senare uppleva dagen som förändrade världen. Uppståndelsedagen. I ljuset av den började de ana att något märkligt hade hänt. Det stora draperiet i templet, den konkreta symbolen på människans oförmåga att möta en helig Gud hade rämnat sönder när Jesus gav sitt liv. De började förstå att Gud inte var avlägsen utan så nära att vår smärta, vårt lidande och vår skam kändes i hans egen kropp. Han var en av oss, han hungrade, han törstade, han led, han ropade ut förtvivlans skri. Den omtanke, omsorg, kärlek och det förbarmande de mött i Jesus från Nasaret kulminerade nu i hans grymma lidande i korsdöden. Själv hade han antytt det gång på gång. Men de hade inte förstått. Men nu ropade de ut det radikala budskapet att man i Jesus lidande ser Guds personlighet och hur Gud tog vår skuld på sig.

Det här förändrade deras liv och miljontals människors efter dem. Eftersom han så har älskat oss vill vi älska. Eftersom han så har förlåtit oss vill vi förlåta. Eftersom han så har delat vår smärta vill vi dela varandras smärta. Att fira långfredag på riktigt är därför att låta Gud i dag komma in i vår smärta. Och att dela andras. Och veta att Gud är nära.

Jesus

du kunde ha försvarat dig, men du teg.

Du kunde ha bett

*om änglabeskydd mot alla gisselslag, men du tog emot dem,
om att slippa träbjälkarna, men du lät dig kastas ned på dem.*

Du valde gudsövergivenheten.

Varför?

*Var det därför att du visste att du trots allt var skyldig –
i vårt ställe.*